

तमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मा सम्बुद्धस्स

आनन्दभूमि

THE ANANDA BHOOMI

(The only Buddhist Monthly Magazine of Nepal)

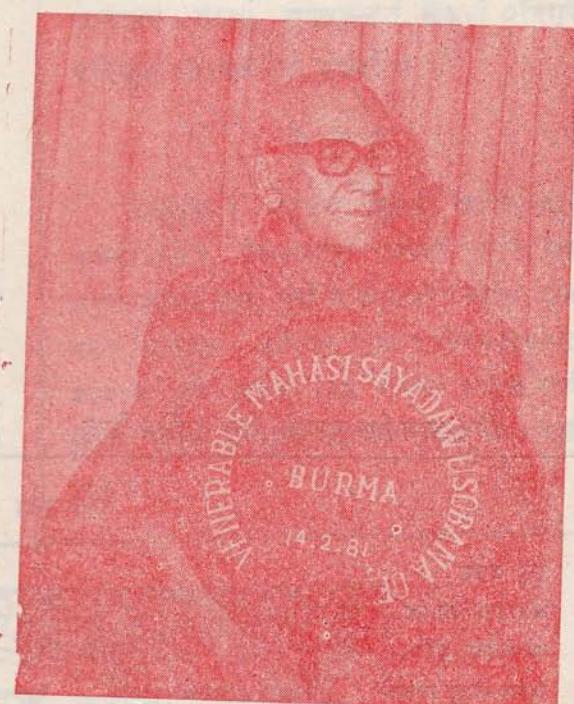

बुद्धधर्म सम्बन्धी नेपालको
एक मात्र मासिक पत्रिका

अनाला-पुन्ही

वार्षिक रु. १५/- प्रति रु. २/-

ध्यानगुरु महासी सयादो बर्मा

बुद्ध सम्बत् १५२६

नेपाल सम्बत् ११०२

वर्ष १०

आश्विन पूर्णिमा

अनाला

अंक ६

चिक्रम सम्बत् २०३९

1982 A. D.

Vol. 10

आश्विन

— October

No 6

संघाराम भिक्षु तालिम केन्द्रको ४ महिने बजेट (भोजन बाहेक जलपान मात्र)

२०३९ जेठ १४ देखि भाद्र मसात् ३१ सम्मको (१२ जवानको)

आमदानी

१. चन्दा	१००७८।००
२. दक्षिणा बुद्धपूजा, भोजन, महापरिचाण १८७८।६०	
३. भिक्षाबाट	२१२४।००
४. आनन्दकुटीबाट अनुदान	८००।००
५. पहिलेको बाकि	३६२९।९०
जम्मा आमदानी	२६५१०।५०

खर्च

१. खाद्य सम्बन्धी (दाउरा मट्टितेल समेत) ४६९।०।५०
२. विजुलि सामान ४७९।६५
३. फर्निचर इलाश मेच ५००।००
४. क्र्याल र ढोकामा जालि खापा सामान १०३५।००
५. स्वास्थ्य सेवा २२७।२०
६. किताब तथा मसलंद ४५६।६३
७. भाँडाकुडाहरू २३।१।५०
८. तन्ना कपडा लारी आदि ८६४।००
९. ताला साँचो तथा आवश्यक फुटकर ३०९।००
१०. धोबी तथा साबुन ३०६।००
११. यातायात ४३३।००
१२. कपियकारलाई पारिश्रमिक ३८२।००
१३. जुता तथा पाइय १९०।००
१४. निर्माण सम्बन्धी भाँडाघरविस्तार २२७।००
१५. गोरखापत्र आदि ६०।००
१६. पासपोर्ट तथा नागरिक प्रमाण फोटो २३३।००
१७. संचय कोषमा ५००।००

जम्मा खर्च १७६२।४८

नगद बार्क ८८८।६०

कूल जम्मा २६५१०।५०

भिक्षु अथवोप अध्यक्ष भिक्षु तालिम केन्द्र

बिष्यय - सूचि

बुद्ध बचन	१	बौद्ध प्रश्नतर-स्तम्भ	१०
घतासन जातक	२	सम्पादकलाई चिठी	११
लोभबाट मुक्ति	४	बुद्ध्या महान् कहणा	१३
चुल्ल मालु क्यसूत्र	६	थुले छक ध्यानतया दिसं	१५
बुद्ध ! मलाई बरदान देऊ	७	महाप्रजातान	१५
मानिसको कर्तव्य	८	प्रत्रजित ज्वीत माँ-बौया अनुमति मा:	१६
गुलाबको फूल	८	छि स्यूला थे ?	१६
हाञ्चो कर्तव्य	८	Biography of Mahasi Sayadaw	१७
आनन्दकुटी विद्यापीठ स्तम्भको सूचना	८	सम्पादकीय	१९
यस्तो पनि हुँदोरहेछ	९	बौद्ध गतिविधि	२०

आयष्टु ध्रुवि

श्रावन सम्पादक

भिक्षु अश्वघोष

सम्पादक

भिक्षु कुमार काशयप

सुवर्ण शाक्य

प्रकाश घज्जाचार्य

व्यवस्थापक

भिक्षु महानाम

सह-व्यवस्थापक

भिक्षु मैत्री

प्रकाशक

आनन्दकुटी विहार गुठी

स्वयम्भू, काठमाडौं

फोन: १४४२०

महाबग—विनयपिटकबाट ।—

“चरथ भिक्खवे चारिकं बहुजन हिताय
बहुजन सुखाय लोकानुकस्पाय अत्थाय हिताय
सुखाय देवमनुस्सानं । देसेथ भिक्खवे धर्मं
आदिकल्याणं मञ्ज्ञेकल्याणं परियोसान
कल्याणं सात्थं सव्यञ्जनं केवलं परिपुण्णं
परिसुद्धं ब्रह्मचरियं पकासेथ ।”

★ ★ ★

भिक्षुहरू ! बहुजन हितको लागि, बहुजन
सुखको लागि, विश्वमाथि दयाको लागि, देव र
मनुष्यहरूको हित, सुख र कामको लागि संचार
गर । भिक्षुहरू ! आरम्भ, मध्य र अन्त्य समयसम्म
कल्याण हुने धर्मको अर्थ र भाव सहित उपदेश
दिएर सम्पूर्ण परिशुद्ध ब्रह्मचर्य (धर्म) को प्रकाश
पार ।

कार्यिक, वांचिक र मानसिक संयम हुने थोर पण्डितलाई ने सुसंयमी

भन्दछन् ।

घतासन जातक

— भिक्षु अमृतानन्दका
जातक संग्रहबाट सामार

वर्तमान कथा

एकजना भिक्षु शास्ताकहाँ कर्मस्थान ग्रहण गरी प्रत्यन्तमा गई एक गाउँको आश्रय लिई जंगलको निवासस्थानमा वर्षावास बस्यो । पहिलो महीनामै भिक्षाटनार्थ गइरहेको बेलामा उसको पर्णशालामा आगो लाय्यो । उसले बस्ने ठाउँ नभई कष्ट भएको कुरा उपस्थापकहरूलाई भन्यो । उनीहरूले पर्णशाला त बनाइदिने हो तर जोत्दै र बीउ रोप्दै गरेको कुरा बताएर तीन महीना बिताइदिए । यसरी बासस्थानको अनुकूलता नहुनाको कारणले उसले कर्मस्थान सफल पार्न सकेन । ध्यानको 'निमित्त' मात्र पनि पाउन सकेन । अनि वर्षावास पछि जेतवनमा गई शास्तालाई बन्दना गरी एक छेउमा बस्यो ।

शास्ताले कुशलवार्ताको सिलसिलामा उसको कर्मस्थान सफल भयो कि ज्ञनी सोधनुभयो र शुश्रेष्ठि नै असफल भएको कुरा बतायो ।

अधि पशुहरूले पनि आपनो सफल र असफलको कुरा बुझी सफल भएको बेलामा बसी असफल भएको

बेलामा बसेको ठाउँ नै छोडी अर्को ठाउँमा बस्नेको र आपनो सफलता र असफलतालाई जान्न नसकेको कुरा शास्ताले उनलाई बताउनु हुँदा उनले पूर्वजन्मको कुरा जान्न छोडदा शास्ताले अतीतका कुरा बताउनुभयो ।

अतीत कथा

अतीत समयमा बाराणशीमा ब्रह्मदत्तले राज्य गरिरहेको बेलामा बोधिसत्त्व पंक्षी योनिमा जन्मी कुन्तो भएपछि सौभाग्यशाली एवं पंक्षीहरूको राजा भई एक जंगलको एक प्राकृतिक तलाउको किनारमा शाखाहस्त्र धेरै पात भएको विशाल रुखको आश्रय लिई सर्ववाह वास बस्न थाले । पानी माथि फैलिएको त्यस रुखको शाखामा बसेका धेरै पंक्षीगणहरूले पानीमा निष्ठापात गर्थे । त्यस प्राकृतिक तलाउमा एक चण्ड नागराज बस्थयो । यो देवतेर नागराजले सोच्यो कि ती पंक्षीगणहरूले आपनो निवासस्थान त्यस प्राकृतिक तलाउमा निष्ठापात गर्ने गरेकोले पानीबाट आगो निकाली रुखमा आगो

लंगाएर उनीहूलाई धपाउनुपन्यो । यो निश्चित गरी
क्रोधित उनले रातको समयमा सबै पंक्षीगणहरू एकत्रित
भई रुखका हाँगाहरूमा सुतिरहेको बेलामा सर्वप्रथम
चूलोमा तताएको पानी जस्तै गरी पानी तताई दोश्रो
पटक धुँवा निकाली तेश्रो पटक तालवृक्ष जबै ज्वाला
निकाल्यो । पानीबाट ज्वाला निस्किरहेको देखेर बोधि-
सत्त्वले पंक्षीहूलाई सम्बोधन गर्दै भन्नुभयो कि आगोको
ज्वाला पानीद्वारा निभाइन्छ परन्तु यहाँ पानीबाट नै
ज्वाला निस्किरहेछ, अतः त्यहाँ बस्न सकिनेछैन, अर्कै
ठाउंमा जानुपन्यो । यतिभनी यो गाथा प्रस्तुत गर्न्यो—

खेमं यहि तत्थ अरी उदीरितो,
उदकस्स मड्के जलते घता यतो ।

न अज्ज वा सो महिसा महीरहे,
दिसा भजह्वो सरणज्ज नो भयन्ति ॥

“जहाँ निर्भय थियो त्यहाँबाट भय उत्पन्न हुँदैछ ।
पानीको बीचमा आगो बल्दैछ । अब पृथ्वीबाट उच्चेको
दृक्षमा बस्न सकिन्न, अर्कै दिशातिर लागौं । जहाँ शरण
लिएका थियौं त्यहाँबाट भय उत्पन्न हुँदैछ ।”

येति भनी आपनो कुरा मान्ने पंक्षीहरू लिई
बोधिसत्त्व अर्कै ठाउंमा गए । बोधिसत्त्वको कुरा नमानी
उहाँ बस्ने पंक्षीहरूको ज्यान गयो ।

शास्ताले यो धर्मदेशना ल्याउनु भई सत्यकुरा
प्रकाश पारी जातक समाधान गर्नुभयो । सत्य कुराको
अवसानमा सो भिक्षु अरहत्वमा प्रतिष्ठित भयो ।

लोभबाट मुक्ति

— भिक्षु बुद्धदास
थाइलैण्ड

लोभबाट तथा आशक्तिबाट टाढा रहने अभ्यास कसरी गर्ने ?

यदि कुनै विदेशीसित तपाईंको भेट हुन्छ र उसले बुद्धधर्मको सारलाई कसरी अभ्यास गर्ने भनी सोधेमा हामीले आफ्नै विचारले जवाफ दिने होइन । यसको लागि हामी भगवान् बुद्धका वचनलाई नै उद्धृत गर्न सक्छौ । भगवान् बुद्धले छोटकरीमा अङ्ग पुन्याएर यस बारेमा यस्तो भन्नु भएको छ—“देखिने पदार्थलाई हेर्दा केवल त्यसलाई हेर मात्र, कानले शब्दलाई सुन्दा केवल त्यसलाई सुन मात्र, नाकले गन्धलाई सुँच्दा केवल सुँघ मात्र, जिभाले स्वाद लिदा केवल स्वाद मात्र लेउ, शरीर बाह्य छालाले स्पर्श गर्दाको अनुभवलाई स्पर्श इन्द्रियबाट केवल अनुभव मात्र गर, मन चित्तलाई अपवित्र पाने विचार मनमा उठ्दा केवल यसलाई जान मात्र र यो खराब मानसिक तत्त्व हो भनो चिन ।

यसलाई अर्थ स्पष्ट गर्दौ । हेर्दाखिरी हेर्न मात्र हेर्नु, सुन्दा केवल सुन्नु, सुँच्दा केवल सुँच्नु, स्वाद लिदा केवल स्वाद लिनु स्पर्शेन्द्रिय स्पर्श गरेर स्पर्शको अनुभव मात्र गर्नु मनमा खराब भावना उठ्दा जानकारी राख्नु यो सबै संभव छ । यसको अर्थ यो हो कि यी सबै किया गरिदा आत्म भावना थपिनदिनु हुँदैन । यस्तो अभ्यास गरियो भने ‘म’ भन्ने भावना नष्ट हुन्छ । ‘म’ भन्ने भावनाको

लोप हुनु नै दुःखको लोप हुनु हो भनी भगवान् बुद्धले सिकाउनु भयो ।

“कुनै पदार्थलाई आँखाले हेर्दा केवल हेर मात्र” भने वाक्यलाई स्पष्ट गर्न जरूरी छ । जब वस्तु र आँखाको सम्पर्क हुन्छ त्यसबेला जाँचबुझ परीक्षण गर अनि तिनीहरूलाई चिन र देखिने वस्तुसित तिनको कस्तो किया हुन्छ त्यसलाई जान तर प्रिय वा अप्रियको भावनालाई उठन नदेउ । प्रिय भावनाको उत्पत्ति हुन दिएको खण्डमा तिमीले त्यसको चाहना गर्न छौ, अप्रिय भावनाको उत्पत्ति हुन दियो भने तिमीले त्यसलाई नष्ट गर्न खोजनेछौ । यस प्रकारले रुचिलिने र धूणा गर्ने तत्त्व पैदा हुन्छ यसैलाई ‘आत्म’ भनिन्छ । ‘आत्म’ को बाटो हिड्नु नै भ्रम र दुःख हो । यदि कुनै वस्तु देखिन्छ भने त्यसबेला बुद्धिलाई सचेत गराइराख्नु पर्छ । मानसिक विकारले तिमीलाई लोभ र मोहने कुनै वस्तुप्रति आकृष्ट गराउन नदेउ । ठीक उचित र सही कार्य चिन्नलाई बुद्धिलाई अभ्यास्त बनाइ राख । कुनै कार्यको आवश्यक छैन भने त्यस वस्तुलाई बास्ता नगर यदि त्यसबाट कुनै फलको आशा गरिन्छ भने पूर्ण सतक्ता साथ बुद्धिलाई सचेत गरी ‘आत्म भावना’ लाई उत्पन्न हुन नदिएर अघि बढ । यस प्रकारले तिमीले चाहेको फल प्राप्त गर्न सक्ने छौ र दुःख उत्पन्न हुँदैन । अभ्यासको यो बडो संक्षेप सिद्धान्त हो

र यसेलाई सर्वोत्तम मान्नु पर्दछ ।

भगवान् बुद्धले सिकाउनुभयो—हेर्दा केवल हेर मात्र सुन्दा सुन मात्र, सुंधा सुंघ मात्र, स्वाद लिदा स्वाद मात्र लेङ, स्पशंले अनुभव गर्ने कुरा अनुभव मात्र गर, मानसिक तत्त्वको आभास हुँदा आभास मात्र हुन देङ । सबैलाई त्यहींसम्म सीमित राख त्यसेवेला (विवेक) अन्तरदृष्टिले स्वाभाविक रूपले कामगर्न थाल्ने छ । उचित र सुहाउँदो बाटो हिंड ‘रुचाउने’ र ‘वृणागर्ने’ लाई उत्पन्न हुन नदेङ, रुची तथा अरुचीको मावनाले कामगर्ने इच्छालाई जन्म नदेङ । आत्मपना नै यही हो । यस्तो मन सधै व्यग्र र व्याकुल भैरहेको हुन्छ र यो मुक्त भएको हुँदैन । अन्तरदृष्टि शून्य भएर यसले कामगर्न थाल्दछ । यही भगवान् बुद्धले सिकाउनु भयो ।

सर्वोत्तम फलदायक अभ्यासको सिलसिलामा नैतिकता, एकाग्रता, अन्तरदृष्टि, यशार्जन पुण्य अथवा दानदिने बारे बहाले किन चर्चा गर्नु भएन ? यो सब त सहायक अवस्था हुन् तर यो आवश्यक तत्त्व अथवा धर्मका सार होइनन् । अन्तमा गएर स्थीर व्यक्ति हुनलाई नै हामीले पुण्य कमाउँछौं, दान दिन्छौं, नैतिक आचरण वा (शील) पालन गर्दौं, एकाग्रताको विकाश गर्दौं, अन्तरदृष्टि प्राप्त गर्दौं । हेर्दिएरी हेर मात्र, सुन्दा सुन मात्र यस्तो अवस्था प्राप्त गर्नले हामी स्थीर व्यक्ति बन्दैछौं र हामीमा स्थिरता आउँछ, सञ्चुलन आउँछ र हामी अविचलित हुन्दौं । इन्द्रियहरूको माध्यमबाट विभिन्न विषयहरूसँग सम्पर्क भैरहेता पनि ‘आत्म’ को भावना उत्पन्न हुँदैन । पुण्य कमाउनु र दानदिनु आदि आत्मको भावनाबाट मुक्त हुने साधन हुन् । चित एकाग्रताको अभ्यास तथा शील पालन गर्नु आदि सबै आत्मको भावना निर्मूल गर्नेमा सफल हुनलाई नै हुन् । अन्तरदृष्टिले आत्मलाई नष्ट गर्दछ । हामीले यहाँ विभिन्न किसिमका

पदार्थहरूको चर्चा गरेका छनौं । हामीले बडो महत्वको दैनिक विषयमाथि चर्चा गरिरहेकाछौं । हाम्रा आँखाले अनेक बस्तु बेहदछन्, कानले अनेक कुरा सुन्दछन्, नाकले गन्ध सुंधछ, यसप्रकारले यी सबै ६ इन्द्रियहरूको माध्यम-द्वारा हुन्छन् । हामीलाई प्रहरी जस्तै सचेत हुनुपर्दछ । इन्द्रियहरूको माध्यम भएर यो चोजहरू पस्ते बेलामा हामीले चनाखो आँखाले निरीक्षण गरिराख्नु पर्दछ । ऐउटै अभ्यासले सबै अभ्यास पूरा हुन्छ । अभ्यासको यही नै मुख्य सार हो । यदि कुनै विदेशीले अभ्यास कसरी गर्न भनी सोधेमा जबाक यस्तै हुनुपर्दछ ।

५

नेपालमा बनेको

बिजुलीको चुख्हो

आशा हिटर

प्रयोग गर्नोस् !

तपाईंलाई फाइदा हुन्छ ।

महंगो दाउरा बच्छ ।

सर्वप्रथम निर्माता
आशाबहादुर प्रजापति
दीगु टोल, थिमि

चुम्ल मालुं क्यसूत्र

— अनु० भिक्षु विमलानन्द

सूत्रको भावार्थ :-

लोक सदाकालिक हो कि होइन ? लोकको अन्त छ कि छन ? शरीर र जीव एके हो कि वा दुई हुन ? सत्वप्राणी मरण भएपछि पुनः हुन्छ कि हुन्न ? सत्वप्राणी मरण भएपछि पुनः हुन्न वा नहुने पनि होइन भन्ने यस बारेमा मैले केही निराकरण गर्न सकेको छैन । बुद्धेपनि मलाई विस्तृत व्याख्या गरिदिएको छैन । सोही कारणले मैले यो बारेमा कोही पनि याहा पाउन सकिन ।

अब म बुद्धकहाँ गई यो सम्बन्धित विषयहरू वहाँसंग सोझनुपर्यो, वहाँले यस विषयमा बोध गराइ दिनुभए म यो भिक्षु जीवनमा बस्छु बोध गराइ नदिनु भएमा चीवर वस्त्र छाडी घरमा फक्किजान्छु भनी भन मनमा चिताइरहेका मालुंक्य पुत्र भिक्षु बुद्धकहाँ गई आफूले माथि चिताइरहेका जटिल प्रश्नलाई निराकरण गरिदिए दिनुहोस् होइन भन्देखि मैले चीवर वस्त्र छोडी जान्छु भने । त्यति मात्रे होइन वहाँले चिश्चित रूपले नै गर्न नसके यो हुन सबैन भनी भनुहोला भनी माग गर्नेछु ।

उनिका यो कुरा मुनी बुद्धले भन्नुभयो — “मालुंक्य

पुत्र तिमीलाई के त्यस्तो केही कुरा सम्बन्धी प्रकाश गर्नेछु भनी मैले तिमीलाई भनेको छुं कि तिमी यो शासनमा प्रवर्जित भए मैले माथिको कुरा संक्षाइदिनेछु भनी ।

छैन भगते ! त्यस्तो त केही कबुलिया गरेको थिएन । त्यसेभए तिमीले मलाई कबुलियत गराएका थियो कि यो शासनमा भिक्षु जीवन विताउन माथि भनेका विषयमा भन्नु भनी । थिएन भन्ते ! त्यस्तो केही कबुलियत गराएको थिएन । त्यसेभए तिचो यो कुरामा के मतलब भयो त ?

मालुंक्य पुत्र कस्तैले माथि भनेका कारण विषयमा मसँग सोधेदेखि आशा राखेदेखि उनका जीवन अन्त हुन्छ तर त्यस्तो सम्बन्धमा मेरो तर्फबाट उत्तर पाउने छैन । त्यो सम्बन्धमा मैले केही निदर्शनको कुरा भन्छु —

अब भनूं कि वाणले लागेका मानिसताई प्रतिकार गर्नको लागि उनका आपना ज्ञाति बन्धुहरूले खुब सिपालु बेद्य बोलाई ल्याए भनूं र त्यो बेद्यले प्रतिकार नगरिकन वाणले हानेका मानिसका नाउं, गाउं, ठूला, स्याना, के वर्ण, के थर, के जाति, के गोत्र, धनुषका के धाँचा-काँचा; तोरका ढाँचा के कस्तो छ आदि सोधदछ । जहाँसम्म याहा पाउँदैन त्यहाँसम्म रोगीलाई प्रतिकार

गर्दैन भनी भने त्यसले सोकेका प्रश्नलाई उत्तर कसैले पनि दिन सबदेन होला र वाणले लागेका व्यक्ति प्रतिकार नपाइकन मनै छ ।

त्यस्तै हे मालुंक्य पुत्र, लोक सदाकालिक छ कि ?
लोक अन्त छ कि छेन ? शरीर र जीव एक हो कि होइन,
सत्त्व प्राणीहरु मृत्यु भएपछि पुनः हुन्छ कि हुँदैन ? आदि
यस्तै प्रश्न गरिकन बसेमा उनलाई वाणले लागेका मानिस-
लाई भए क्यै हुनेछ ।

लोक सदाकालिक भए पनि नभए पनि, त्यसको अन्त छ बा छेन, जीव र शरीर एक हो बा होइन मैले जन्म, बुढा हुनु, मृत्यु, शोक, विलाप आदिका दुःख देखाइ दिएको छु ।

माथि गरेका प्रश्नलाई जे जसो होस् भिक्षुचर्या पालन गर्नको लागि त्यसबाट केही काम लाग्ने छेन । सोही कारणले हे मालुंक्य पुत्र, मैले लोक सदाकालिक हो बा होइन भनी भन्दिन । त्यसको अन्त छ कि छेन भनी भन्दिन । जीव र आत्मा एक हो बा दुई हुन् भनी भन्दिन । मरण पछि पुनः हुन्छ बा हुँदैन भनी भन्दिन । त्यस्तालाई खोजी गरेर केही काम नहुने हुनाले ।

त्यसमा शील पनि छेन, निर्वाण अवबोध गर्नको लागि उपयोगी हुने होइन ।

मैले दुःख, दुःख उत्पन्न हुने हेतु, दुःख हटाउने मार्ग राज्ञोसंग प्रकाश गरिराखेकोछु । त्यसबाट राज्ञो पाठ्ठ । निर्वाण अवबोध गर्नको लागि हेतु हुन्छ । मैले प्रकाश गरेको छेन भनी ठान्नु भनी बुद्धले मालुंक्य पुत्रलाई भन्नुभयो ।

बुद्ध ! मलाई बरदान देऊ

— बी० एल० लण्डुकार
रामशाहपथ, पुतलीसडक

बुद्ध ! धन्य छ त्यो तिम्रो त्यागलाई
जुन महलको लोभ गरेनौ
अनि राजकाजको आश गरेनौ ।

बुद्ध ! धन्य छ त्यो तिम्रो अहिंसा भावलाई
जुन प्राणीको हिसा गर्न रुचाएनौ
अनि कसैलाई रुचाएनौ ।

बुद्ध ! तिम्रो उपदेशले
सधै मलाई रुस्काई दिन्छ
बुद्ध ! तिम्रो ज्ञानको बोलीले
सधै मलाई रुचाई दिन्छ
किनकि, म लोभ, मायाको जन्जालमा
बाँचिरहेछु त्याग्न सकिन

बुद्ध ! तिम्रो प्रत्येक समाधिले
मलाई उपहास गरे क्यै लाग्छ

बुद्ध ! मलाई बरदान देऊ
मैले पनि लोभ, विलास त्याग्न सकू
बुद्ध ! मलाई पनि बरदान देऊ ।

आनन्दकुटी विद्यापीठ स्तम्भ
 ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

मानिसको कर्तव्य

- अनुपमरत्न तुलाधर
 कक्षा-७

फूल फुलेर मात्र के हुन्छ, सुवास दिनुपर्छ
 मानिस भई जन्मेर विश्वमा कर्तव्य गर्नुपर्छ
 ठूलो काम गरेर मात्र मानिस ठूलो बन्छ
 जस्ले अरुलाई माया गर्छ उसले माया पाउँछ ।

अज्ञानीलाई ज्ञानको ज्योति देखाइदिनुपर्छ
 गरीब, दुखीको आँसु पुछेर हँसाइदिनुपर्छ
 हामी सबैले पढेर ठूलो मानिस बन्नुपर्छ
 हामी सबै मिलेर देशको सेवा गर्नुपर्छ ।

गुलाबको फूल

- सुरेन्द्र गोपाल गुरुवाचार्य
 कक्षा-७

गुलाब हेरन साथी यो कति राम्रो छ ।
 लाएर माया सुवासना यसले दिँदैछ ॥
 वर्षा र घाम, हुरी र आँधी सब कष्ट सहेर ।
 कोपिला पनि फुल्दैछ, फुलको मुसन्देश लिएर ॥
 फुलेर सारा जगत्लाई शोभा पनि दिँदैछ ।
 ल हेर साथी, भगवान्‌माथि पनि यसैको फुल छ ।

हाम्रो कर्तव्य

- सुरेन्द्र गोपाल गुरुवाचार्य
 कक्षा-५

आज हामी बालक छौं ।
 भोलि ठूलो बन्ने छौं ।
 देशको लागि केही न केही ।
 काम गरेर छोड्ने छौं ।

यो देशमा जन्म्यौ ।
 यो देशमा हुरक्यौ ।
 यो देशको सेवा गरेर ।
 जिन्दगीलाई विताउँछौं ।

पढनु नै हाम्रो कर्तव्य हो ।
 हामी नेपाली समाजको ।
 बुद्धको शरण नै श्रेय छ ।
 हामी नेपाली भाइको ।

आनन्दकुटी विद्यापीठ स्तम्भको सूचना

यस स्तम्भमा प्रकाशनको लागि दिइने
 लेखको लागि विद्यार्थी तथा शिक्षक, शिक्षिका-
 हरूले आ-आफ्नो रचना बुझाउनुपर्दा निम्नलिखित
 शिक्षक तथा शिक्षिकासंग सम्पर्क राख्नु होला ।

१. शिक्षक - श्री लक्ष्मी प्रसाद प्रसाई
 (विद्यापीठ तर्फ)
२. शिक्षिका तथा सहायक सुपरिवेक्षक श्रीमती
 पद्मा डोलमा (कन्या विद्यापीठ तर्फ)

(शान्तिको बाटो 'सत्य घटना')

यस्तो पनि हुँदोरहेक्ष

धर्मलाई प्रश्न दिने एक विद्यालय थियो । त्यहाँ उन्नतिको खोजी हुन्थ्यो । एक लगनशील व्यक्तिलाई प्रधानाध्यापकमा नियुक्त गरियो । काम हुँदैथियो । विद्यालय प्रगतिपथमा लम्काँदै थियो । त्यसबेला दुई स्वाभिमानीहरूको आफ आपनो प्रक्रियामा विद्यालय गुच्छाँदैगयो । प्रधानाध्यापक त्यहाँबाट अलग भयो । पुनः अर्को प्रधानाध्यापक नियुक्त गरियो । विधिवश दुई प्रधानाध्यापकमा भित्री ईघ्यलि वास गर्न थाल्यो । प्रत्यक्ष वा परोक्ष दुवैमा घात प्रतिघात एवं वाक्युद्ध हुने भयो । समय बित्दै गयो ।

उक्त विद्यालयबाट हटेका प्रधानाध्यापकले पुनः अर्को एक विद्यालयमा पदार्पण गर्न्यो प्रधानाध्यापक नै भएर । त्यो विद्यालय ज्यादै नाजुक अवस्थामा थियो । पुराना थोत्रा भवन । ऋणमा चुरुँम्ब डुबेको । शैक्षिकस्तर गिरेको अनि अवहेलित । प्रधानाध्यापकको सत्प्रयासले त्यो विद्यालयले दुःखका साथ नयाँ काँचुली फर्दै प्रगतिपथमा विस्तारै लम्काँदो थियो त दुई प्रधानाध्यापकको शीतयुद्ध चर्केर दुई वनका दुइटा

सिह कै समय पाउना साथ भिडन्त हुन्थ्यो मानो बाघ पंजाले दुवै डामिन्थ्यो ।

एकदिन यस्तो आयो कि एक ठाउँमा प्रधानाध्यापकहरूको भेला हुँदा छेदछादको चरमसीमा पुग्यो । सबै साथीहरू नहुँदो होत कुन सिहको के हालत हुने हो बताउन मुश्किल पर्थ्यो । बेगसँग बहेर दौडेका हावाका दुई कोंका पहाडमा ठक्कर खाएर प्रत्यावर्तन हुँदै थियो । ठक्कर खाएको पर्वत हिमालय भएको हुनाले तातिएर गएको हावा चिसिँदा आपसमा यथार्थताका कुराहरू फुर्दै आए । अवानक सम्झौताका कुरा उठ्यो । दुवैले दुवैलाई परोक्षमा कुनै लाञ्छना नलगाउने वाचाबन्ध भयो । सभामा उपस्थित साथीहरू साक्षीको रूपमा रहे । नपत्याउने खोलाले बगाए कै उनीहरूको मित्रता सुढूँ हुँदै गयो । दुवैको वाचा सफल रह्यो । पहिलेको स्कूल यथावत् संचालन रह्यो त्यस्तै दोश्रो स्कूलमा पनि उन्नति चरमसीमा पुग्यो । दुवै सन्तुष्ट रहे, सबै सन्तुष्ट भए । भ्रम निवारण भयो । शान्ति कायम भयो ।

बौद्ध-प्रश्नोत्तर-स्तम्भ

★ शाक्य बाबुरत्न 'अभागो' को प्रश्न आनन्दभूमिको जवाफ

प्रश्न - अनेक जाति संसारं - सन्धाविस्सं अनिबिसं ।

गहकारकं गवेसन्तो - दुख्खा जाति पुनर्पुनं ॥

गहकारक दिट्ठोसि - पुन गेहं न काहसि ।

सब्बा ते फासुका - भग्गा गहकूट विसङ्घितं ।

विसंखारगतं चित्तं - तण्हानं खग्मज्ञगा ॥

यो गाथा कसले, कसलाई, कहाँ किन, कुन कारणमा बताइसकेको थियो ?

उत्तर - गाथाको अर्थ - फेरि फेरि जन्म लिने दुःख हुनाले मैले यो शरीर रूपी घर बनाउनेलाई खोजदा खोजदै यो संसारमा घेरे पटक जन्म लिइसके । हे गृहकारक ! अब मैले तिमीलाई देखिसके, फेरि घर बनाउन सकतैन, तिम्रो घर बनाउने सबै ज्यावल विगारिसके, घरको सबै धूरी नष्ट भइसक्यो, चित्त संस्कार रहित भयो, तृष्णा क्षय भइसक्यो ।

यो गाथा बुद्धले बोधिवृक्ष रूखमुनि बोधिज्ञान प्राप्त गर्नुभएपछि प्रीति वाक्यको रूपमा व्यक्त गर्नुभएको हो ।

प्रश्न - अचरित्वा ब्रह्मचरियं - अलध्दा योब्बने धनं ।

सन्ति चापा 'तिखीणा' व - पुराणानि अनुत्थुन ॥

यो गाथा पनि कसले कसलाई, कहाँ, कुन कारणमा बताइएको थियो ?

उत्तर - गाथाको अर्थ - जसले ब्रह्मचर्य पालन गर्दैन, जसले यौवन अबस्थामा धन संचित गर्दैन, उसले फालिसकेको वाणले जस्तै पुराना (वितिसकेका) कुरालाई सम्झी पश्चाताप गर्दछ ।

भगवान् बुद्धले आनन्द स्थविरलाई बाराणशीमा, महाधनी सेठ-ुत्रको कारणमा यो गाथा भन्नुभएको हो ।

५

आनन्दभूमि

सम्पादकलाई चिठी

श्रीमान् सम्पादकज्यू,

आनन्दभूमि पत्रिकासँग म चिर-परिचित छु । म मात्र हैन यो पत्रिका पढ्ने यहाँ एउटा जमात नै छ । पत्रिकाको माध्यमद्वारा बुद्धधर्म सम्बन्धी कुराहरू प्रचार गर्नु एकदमै राख्ने कुरा हो ।

२०३६ साल असारको वर्ष १०, अंक ३ पनि हेरें राख्ने लाग्यो, तर यसमा सम्पादकलाई चिठी भन्ने स्तम्भमा छुल्टिम शेर्पाको पत्र र त्यसको जवाफ पनि साथै प्रकाशित गर्नुभएको रहेछ जवाफ मैले यहाँ नलेखी सक्त सकिन ।

“शेर्पा भाइ नेवारहरू काठमाडौं उपत्यकामा मात्र छन् भनेर पचहत्तर जिल्लाका प्रमुख बजार-हरूमा नेवारहरूले नै वास गरेको थाहा नपाई फयाटु लेखेर आनन्दभूमि पत्रिका नेवारको मात्र भए जस्तो संकुचित विचार पोखेको देखदा हामी-लाई कहाँ कहाँ असजिलो लाग्यो ।...” तपाईंको यस जवाफले त छन् यस कुराको प्रमाणित गर्दछ कि आनन्दभूमि केवल नेवारहरूको लागि मात्र नै हो । किनभने अधिराज्यभरि नेवारहरू छन् भनेर

बडो गर्वका साथ ठोकुवा दिएर भन्नु नै यो पत्रिका नेवारहरूकै लागि मात्र निकालिएको रहेछ भनेर ज्वलन्त प्रमाण मिल्दछ । यो दिनुपर्ने जवाफ हैन । किनभने जताततै नेवारहरू छन् भन्दैमा नेवारी भाषामा लेख छपाउनु त पक्षपातपूर्ण र अनुचित कुरा हो । ठीक छ बुद्धधर्म नेवार जातीको मात्र एकलौटी धर्म हो भने यसमा कसैले केही भन्ने कुरा आउँदैन । हैन भने नेपाली भएर राष्ट्र भाषा नेपालीमा नै लेखपढ गर्न ज्यादा बुद्धिमानीपूर्ण हुन जान्छ ।

अधिराज्यभरि राई, लिम्बू, मगर, गुरुड, तामाङ्ग, शेर्पा र लाप्चाहरू पनि त छन्, नेवारहरू मात्र छैनन्, तर सबै जातीको भाषामा किन लेख छपाउनु हुन्न ? यसको जवाफ हो जातीपातीको भेदभाव ! फेरि भएन अधिराज्यमा कहाँ कहाँ अग्रेजी मात्र लेखपढ गर्ने नेपालीहरू छन् जसको लागि अग्रेजीमा तपाईं लेख छपाउनु हुन्छ ?

मध्यममार्गी बुद्धधर्म त यस्तो धर्म हो जुन धर्ममा जातीपातीको भेदभावलाई घोर निःदा गरिएको छ भनेदेखि तपाईंहरू जस्ता धर्मका ठेकेदारहरूले नेवार, शेर्पा, मगर, गुरुड, तामाङ्ग

थुखे छक ध्यानतया दिसँ

— सत्यनारायण गोपन्का

याय् मत्य न्ह्याबले गफी जुया, याय् मत्य वाद विवाद,
हामोंयात पहाड याना छुयाय्, सवाकाय् सय्की धर्मया ।
गुलिदिन फुत अर्थे सो, याना छलफल जक जुया,
धर्मया रस कया मसो, मनया प्यास बुझे मजु ।
चर्चा या नं चर्चा हे जक जुया, धारण पालन मया सुनां,
धर्म विचरां जक छुयाय्, सुनां नं थः नाला मकाय्वं ।
थ्व हे धर्मया नियम खः, थ्व हे धर्मया रीति स्थिति,
धारण याःसा निर्मल ज्वी, थ्व हे पुण्यं बांलाइ स्थिति ।
जोवन आपालं फुत, सोया ध्यना कना क्यना,
स्वना भत्तु थें जक जुल, जप, पाठ व पूजा जक याना ।
मनुष्य जोवन अमूल्यसां, अर्थे हे फुत मस्युगुर्लि,
धर्मया चर्चा जक जुया, थुइका ज्या याय् मसःगुर्लि ।

— अनु० बेखारत्न

महाप्रज्ञाज्ञान

— स्व० महाप्रज्ञा

संसारय जि जन्म जन्म भव चक्रय हिला जुया ॥
आपालं गुलिखे कस्तं खोयाः हालाः वितय् जुल ॥
जराव्याधि मृत्यु घानाः संसारय जि हिला जुया ॥
सु ज्वी थ्व जन्मया दाता माला नं लूगु हे मखु ॥
मयःसांनं थ्व संसारय जन्म ज्वी माःगु छाय् ॥
अवस्थे हेतु दय्माःगु छु हेतुं जन्म जूवल ॥
बल्ल थाँ लुल न्हाँ हेतु तृष्णा खः जन्मया पुसा ॥
जिके च्वनाः जितः हेतुं न खतं नःगुर्थे जुल ॥
तृष्णां यानाः अहं भाव चिरंजीवी हे जुया च्वन ॥
निम्ह हेनं निराकार आकार मदुर्पि थन ॥
महा प्रज्ञा ज्ञानं जि भाव भ्रमण फुत ॥

ॐ ऐश्वर्यलोकी थै

१. अमेरिकाय् छम्ह बौद्ध तिब्बती शरणार्थी भिक्षु घिसे वांगेलं उपदेश जक वियाः घेवा मुःकाः छ्याः बौद्ध स्तूप द्यक्गू खः ।
२. क्षी नेपालय् छेँखाछेँखाय् लुखाय् त्रिरत्नया प्रमाणं स्वपाः द्याया किपाः चव्यगु चलन दु व थुपि खः—
 (क) बुद्धया स्वरूप — अक्षोऽथ तथागत
 (ख) धमया स्वरूप — प्रज्ञापारमिता
 (मञ्जुश्री)
 (ग) संघया स्वरूप — षडक्षरी लोकेश्वर
३. जर्मनया न्हापांम्ह भिक्षु ज्ञानातिलोक महास्थविरया गृहस्थवलय्या नां आयण्टोन गीठ (Anton Gueth) खः । वसपोल सन् १६०३ स प्रव्रजित जुया विज्याःगु खः ।
४. फान्सया प्रमुखम्ह बौद्ध कार्यकर्ता मिस ग्रेस कन्स्टायण्ट लाउसंबरीयागु सेवायात म्हसीकेत फान्सया सरकारं वय्कःयात फान्सया दकलय् तःघंगु सम्मान Cross of 'Chevalier of the Legion d' honneur' या उपाधि विभूषित याःगु खः ।
५. लातिमया, लिथु आनिया व एस्टोनिभाय् चर्वपि बौद्धत्सें इमिथाय् चवंगु छगू प्रकारया सिमायात बोधिवृक्ष सिमा भाःपीगु जुया चवंगु दु । उगु सिमाया नां 'देवदार सिमा' खः ।
६. 'यदि वर्तमान वैज्ञानिक — न्हापुं स्वोकार याय् योग्यगु छुं धर्मं दःसा व बुद्धधर्म खः' धकाः वैद्यचूम्ह विश्वप्रसिद्ध वैज्ञानिक अलबर्ट आइस्टाइन खः ।

प्रव्रजित ज्वीत माँ-बौया अनुमति माः

— रघुनाथसिंह

छकः बैशाली भगवान् बुद्धं उपदेश विया विज्यात । उपदेश सिध्यकाः सकले थःयःगु थासय् लिहाँ वन । तर सुदिन्न घैम्ह घम्ह मनू लिहाँ मवं । वला छन् बुद्धयाथाय् लिक्क वयाः वन्दना यानाः धाल, "भन्ते जितः न प्रव्रजित याना विज्याहुँ ।"

"माँ-बौ दनिला छं ?" बुद्धं न्यना विज्यात ।

"दनि ।" वं चीसकं लिसः विल ।

"माँ-बौयाके आज्ञा कया वैगु दुला ?"
 "व ला मदु !"
 "अय्-सा छंत प्रव्रजित याय् मछि । छिमि माँ-बौयात लिपा सुनां स्वै ? अमित स्वेगु नं ला छंगु कर्तव्य खः । उकें प्रव्रजित ज्वीगुसा न्हापां माँ-बौयाके अनुमति कयाः वा ।" बुद्धं धया विज्यात ।

व दिखुन्हु सुदिन्न आशां द्यात ।

ऋ

Biography of Mahasi Sayadaw

Rangoon, Aug. 18—The following is the biography of the State Ovadacariya Agga Maha Pandita Bhaddanta Sobhana Mahasi Sayadaw

Htaw and Daw Shwe Oak of Seikkhun village in Shwebo Township on Friday, the 3rd Waning Day of Second Waso, 1266 B-E.

(The Mahasi Sayadaw)

who passed away on Saturday, 14th August 1982.

State Ovadacariya Agga Maha Pandita Bhaddanta Sobhana Mahasi Sayadaw was born of parents U Kan

He was novitiated at the age of 12, and on the 6th Waning Day of Tazaungmon, 1285 B-E was ordained as a monk in the Buddhist Order. He chose Seikkhun village Pyinmana

Kyaung Sayadaw U Ardeiksa as his Preceptor Sayadaw.

The Mahasi Sayadaw studied the Pitakas (Buddhist Scriptures) under the guidance of his Preceptor Sayadaw, the Mandalay Khinmakan Taik Sayadaw and other Sayadaws and, in addition to passing the Government Dhammacariya Instructorship Examination, studied Sanskrit and English and mastered these languages.

In 1952, the Sayadaw was presented the Agga Maha Pandita Title, and served as Questioner Sayadaw at the Chattha Sanghayana Sixth Buddhist Council, as Sixth Buddhist Council Working Committee Member Sayadaw, and as Awthanathawdayya Sayadaw. As a Kammasthanarcariya Saya-

daw, the Mahasi Sayadaw inaugurated some 250 Buddhist meditation centres in Burma and abroad and preached and explained Vipassana.

The Mahasi Sayadaw was elected as a State Ovadacariya Sayadaw at the 1980 Congregation of the Sangha of All Orders for the Purification, Perpetuation, and Propagation of the Sasana. The Sayadaw was the author of over 60 treatises, including the Withokdimagga Maha Tika Nithaya.

The remains of the Mahasi Sayadaw will be conveyed from the Sayadaw's Sankyaung (residential monastery) at the Mahasi Sasana Yeiktha at 8 p. m. on 20 August 1982 to the Kyandaw Cemetery for the performance of the last rites.—NAB.

၅

The righteous man rejoices
Both in this world and the next
He delights and rejoices
When he sees his deeds done best

— Dhammapada

सुम्पादकीय

बुद्धजयन्तीको थप कार्यक्रम

यस पटक भएको २५२६ औं बुद्धजयन्ती समारोहमा एक दुई कुरा सराहनीयरूपमा थप कार्यक्रम स्वरूप जोडिन आएको छ । त्यस कार्यक्रममध्ये एउटा कार्यक्रम बुद्धजयन्ती अधिराज्यभर मनाउन केन्द्रवाट भिक्षुहरू जिल्लामा खालिए बुद्धजयन्तीलाई भव्यता दिने गरिएको हो ।

सरकार एवं जनताको सहयोग पाई मनाउने नेपालका शान्तिप्रिय विभूति महामानव गौतम बुद्धको वार्षिक जयन्ती सम्पूर्ण प्राणीको हितको लागि बुद्धका कठोर परिश्रम र देनको संस्मरणार्थ मनाउन बुद्ध जयन्ती समारोह समिति प्रत्येक वर्ष तल्लीन हुन्छ । गएको जयन्तीमा समितिको आपनै आयस्रोतवाट भिक्षुहरूलाई दैनिक र भ्रमण खर्च ब्यहोरी जिल्लामा पठाउने परम्परा नै कायम गर्ने व्यवस्था गरेको छ । ‘चरथ भिक्खवे चारिकं बहुजन हिताय बहुजन सुखाय देवमनुस्सानं ।’ भने भगवान् बुद्धको उपदेशलाई प्रचार गर्ने जुन माध्यम अपनाइयो यसको साथसाथै एकजना उपासक पनि भिक्षुको साथै पठाउन पाए बाटोमा साथी हुने मात्र होइन कि जिल्ला जिल्लाका जनतामा उदाहरण प्रस्तुत हुने र प्रचार दरिलो समेत हुने हुन्छ । दाताहरूले त्यस्ता उपासकको लागि खर्च ब्यहोर्ने गरिदिएमा इन पुण्यको कुरा हुनजानेछ । आपनै खर्चमा जान समर्थ भएका उपासक वा उपासिका परेमा सुनमाथि सुगन्धि

हुनेछ र एक ठाउँमा एकजना मात्र जानुपर्छ भन्ने पनि छैन । यसप्रकारको भ्रमण खालि नयाँ जिल्ला थाहपाउने र यात्राको लागि मात्र नभै प्रचार प्रसार र धर्मदेशनामा सक्षम भई उद्देश्यपूर्ति गर्ने खालको हुनुपर्छ ।

बुद्धजयन्ती समारोह सम्बन्धी कुनै पनि सहयोग व्यक्तिगतरूपमा नभै समिति मार्फत हुनु वाञ्छनीय छ । सकेसम्म बढी सहयोग प्राप्त गर्ने र प्राप्त भएका सहयोगलाई साँच्ने नगरी तत्काल सदुपयोग गर्ने गर्नुपर्छ । यस्तै यस्तै रचनात्मक कार्यक्रमहरूको तर्जुमा गरी बुद्धजयन्तीलाई अधिराज्यव्यापी फलदायी समारोहको रूपमा मनाउने सल्लाह सहित आनन्दभूमि परिवार सुलाव प्रस्तुत गर्दछ । यस्तो प्रकारको प्रचार प्रसारको कार्यक्रम कुनै पनि बेला ठाउँ ठाउँको अनुकूलता हेरी कार्यान्वयन गर्ने गर्नु अझ बलियो माध्यम हुनेछ भन्ने कुरामा विश्वस्त हुनसकिन्छ । यस कुरामा श्रद्धालु उपासक उपासिकाको तन्मयता र आग्रहलाई स्वाकार गर्ने एवं आफैले कार्यक्रम तर्जुमा गरी श्रद्धेय भिक्षु श्रामणेरले यस कुरामा अग्रसर हुनु बुद्धधर्मको लागि अति सुहाउँदो कुरा हुनेछ । यस्ता कार्यक्रममा भिक्षुहरू सरिक भएकोमा सबै श्रद्धालुहरू खुशी छन् र सबै यस्ता कार्यक्रम रहोस भन्ने आकांक्षा व्यक्त गर्दछन् भन्ने कुरा गत बुद्धजयन्तीको जिल्ला जिल्लामा भ्रमण भएको कार्यक्रमले नै प्रस्तुत गरेको छ ।

बौद्ध शान्ति सम्मेलनमा नेपाली प्रतिनिधि

बौद्ध शान्ति सम्मेलनमा नेपाली प्रतिनिधि

छठों एशियाली बौद्ध शान्ति सम्मेलनमा भागलिन गएका नेपाली प्रतिनिधि मण्डलका नेता भिक्षु ज्ञानपूर्णिकले मंगोलियाको राजधानी उलान बाटोरमा भएको उक्त सम्मेलनमा आजको विकसित देशमा विकासको नाउंमा निर्माण गरिएका बैज्ञानिक अति आधुनिक हातहतियार-हरूबाट मानव समाज, सम्भवता, संस्कृति र प्राकृतिक लोत एवं विकासको प्रक्रिया ने खरानी हुने संभावना भएकोले सो हटाउन २५ सय वर्ष अघि महामानव गौतम बुद्धले दिनुभएको शान्ति सन्देशको पूर्ण पालन गरिनुपर्छ भनुभयो ।

अर्का प्रतिनिधि श्री सुवर्ण शाक्यले मनुभयो कि शान्तिका लागि भनी लडाइ गर्नु उचित छैन । समस्या शक्तिद्वारा समाधान हुँदैन । लडाइले त समस्यालाई नै क्यन जटिल पारिदिन्थ । बुद्धका अष्टांगिक मार्गमध्ये एक प्रमुख सम्यक् दृष्टि (धारण) right understanding हो, यो नै मानिसमा हुनुपर्ने कुरा हो । यसका आधारमा शान्ति शिक्षा दिइनु आवश्यक छ ।

छठों एशियाली बौद्ध शान्ति सम्मेलनको कार्य-कारिणी समितिमा नेपालको तफंबाट भिक्षु अमृतानन्द महास्थविर सङ्स्थ निर्वाचित हुनुभएको छ ।

आवण २७ गते काठमाडौं छोडी भाद्र ९ गते काठमाडौं फर्कनु भएका अन्य दुई प्रतिनिधिमण्डलमा सदस्यहरूमा निक्षु मैत्री र श्री कनकमान शाक्य हुनुहन्थ ।

विपस्सना ध्यान संचालन

कल्याणमित्र श्री सत्यनारायण गोयन्का गुरुजीको निर्देशानुसार प्रत्येक शुक्रबार साँझ ६ बजे देखि ७ सम्म ललितपुर पुलचोक दानगिरीको पुनः निर्मित अक्षेश्वर महाविहारमा सामूहिक विपस्सना ध्यान (साधना) संचालन भरहेको छ । इच्छा हुने सबै साधकहरू भागलिन सबै व्यवस्था छ ।

अनिच्चावतसंखारा

सबै संस्कार अनित्य छन् । धरानमा बुद्ध धर्मश्रम विहार निर्माणको लागि जग्गा दान दिने दाता श्री नानिबाबु हल्वाई गत २०३९ श्रावण ५ गते द० वर्षको उमेर पुग्नुभई विहान द बजे हृदयगति बन्द भै परलोक हुनुभयो ।

थस्तै बुद्धधर्ममा श्रद्धाराखो उक्त विहारमा हप्ता-व्यापि बुद्धपूजा अखण्ड रूपले चलोस् भनी दुःख कष्ट सहेर पनि धर्म कार्यमा भागलिई बुद्धपूजा कायम गन्न तर्फ अयक प्रयत्न गरी व्यवस्था मिलाउने श्री मोतीराज ताम्राकार-ज्यूको आमा श्रीमती सानुमाया ताम्राकार पनि २०३९ श्रावण ११ गते रातो द बजे दिवंगत हुनुभयो । दिवंगत हुनु भएका वहाँहरूको पुण्य स्मृतिमा स्थानीय उपासिका संघको तफंबाट विभिन्न पुण्य कार्य गरी पुण्यानुमोदन गर्नुका साथै वहाँहरूको शोक सन्तप्त परिवारप्रति समवेदना प्रकट गरी शोक सभा मनाइयो ।

धरानमा गुँला धर्म सम्पन्न

दिलो गरी प्राप्त भएको समाचार अनुसार २०३९ श्रावण ५ गते देखि माद्र ३ गते सम्म विभिन्न कार्यक्रमको साथै बौद्ध उपासिका संघको आयोजनामा स्थानीय आध्यक्षमासी भिक्षु मैत्रीबाट बुद्धगुणस्मरण र पूज्य अमृतानन्द महास्थविरद्वारा लिखित विश्वन्तर जातको विषयमा श्री बच्छकुमार बज्जाचार्यबाट धर्मदेशना भयो र समय समयमा श्री धर्मरत्न शाक्यबाट बौद्ध दर्शन विषय प्रवचन भै गुँला धर्म समाप्तिको अवसरमा उपासिका संघको अध्यक्ष श्रीमती विष्णुदेवी श्रेष्ठको अध्यक्षतामा विभिन्न वक्तव्यका साथै मध्य रूपले गुँला धर्म समाप्त भयो ।

बौद्ध संस्कार संघ-धरान

धरान नगर पञ्चायत वाडं नं. १५ निवासी वाडं अध्यक्ष श्रीप्रसाद भोक्तानको वयोवृद्ध माता वर्ष ८६ की कृमा तामाङ्ग गत श्रावण १९ गते दिवंगत हुनुभयो । वहाँ बुद्धधर्ममा धेरै आस्थावान् यिइन् । बौद्ध संस्कार विधि अनुसार साधारण र सरल रूपमा स्थानीय भिक्षु मैत्री (तामाङ) द्वारा अन्तिम मृत्यु संस्कार कार्य सम्पन्न भयो ।

स्मरणीय कुरो के छ भने परम्परागत तामाङ विधिअनुसार मृत्यु संस्कार कृयाको लागि धेरै खर्च हुने भएको हुँदा यसप्रकार सरल तरिकाले थेरवाद बौद्ध चलन अनुसार धरानमा मृत्यु संस्कार भएको सर्वप्रथम हो भन्न सकिन्द्य ।

चर्चा छ अन्ध परम्परागत जटिल विधानको जंजालमा परेका मानव समुदायलाई बुद्धधर्मको सरल र साधारण संस्कार विधि र व्यवहारिक बुद्धधर्मको प्रचार गर्नु आवश्यक छ । धरान बौद्ध संस्कार संघको कार्य साहसिलो र उत्साहजनक छ भन्ने बहुचर्चित विषय हो ।

पुस्तक परिचय बुद्धकालीन महिलाहरू [भाग २]

लेखक : आचार्य भिक्षु अमृतानन्द
प्रकाशक : आनन्दकुटी विहार गुठी
प्रथम संस्करण ; पेज ३१२ ; मूल्य १४/-

नेपाली साहित्यको अमूल्य नीधि बुद्धकालीन प्रन्थहरूमा नवीनतम ग्रन्थ हो बुद्धकालीन महिलाहरूको दोश्रो भाग । यसमा वर्णन गरिएका १२ महिलाहरूमध्ये बौद्ध साहित्यमा बहुचर्चित पात्रहरू—चिचा, सुन्दरी, आनन्दपाली, मत्लिकादेवी पनि सम्मिलित छन् । प्रस्तुत व्यक्तित्वहरूको पूर्ण अनुसन्धानात्मक विवरण दिनु बुद्धकालीन प्रन्थहरूको विशेषता रहिआएको छ । प्रस्तुत पुस्तक पनि पठनीय छ, संग्रहनीय छ, र उपहार दिन योग्य छ ।

बौद्ध विश्वास (प्रथम भाग)

लेखक : के० श्री धर्मानन्द
अनु० : प्रकाश बज्जाचार्य
प्रकाशक : धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठी
प्रथम संस्करण ; पेज ९९

यो पुस्तक प्रकाशन गरेर नेपाली साहित्यमा प्रकाशकले ठूलो योगदान पुन्याएको छ भन्न करे लाग्ज । विदेशी भाषामा अत्याधिक लोकप्रिय भइसकेको यो पुस्तकले बुद्धधर्मलाई आजको भयावह युगको एक मात्र विकल्प गरी प्रस्तुत गरेको छ । मिठो भाषा र रोचक शैलीको माध्यमबाट बुद्धधर्मका विभिन्न सिद्धान्त र विचारधारा प्रति प्रकाश पार्न खोजिएको छ; र यसमा पूर्ण सफलता प्राप्त गरेको छ । हरेक व्यक्तिले एकपल्ट यो पुस्तक पढ्नु जाति हुनेछ । हो, अनुवादकले पुस्तकमा विषय सूची राख्न बिसेको चाहिँ अलि खल्लो लाग्छ ।

नेपालभाषा

गुंलाया बाखै

२०३९ श्रावण ५ गतेनिसे भाद्र ३ गते तक स्वयम्भू चत्य विहारवासी अनगारिका शीलाचारी गुरुमाँया आज्ञाकथं भिक्षु महाप्रज्ञां चैविज्यागु पालिमाणानुसार ललितविस्तर श्री बज्रकुमार बज्राचार्यपाखे गुंला लच्छियंकं पञ्चशील प्रार्थना, त्रिरत्न गुण अनुस्मरण व उपासिकापिनिगु भजनं लिपा धर्मदेशना जुया बखते बखते श्री धर्मरत्न शाकयपाखे बुद्धधर्मया अध्ययन व शील पालन छाय् याय् माःगु धैगु विषय क्या उपासक उपासिकापिन्त न्हैपुक व्याख्या याना श्री रत्नप्रसाद शाकया तत्वावधाने याउँक गुंला धर्म सम्पन्न जुल ।

त्रिशूली सुगतपुर विहार

विक्रम सम्बत् २००९ सालया वर्षावास पुन्ही खुन्हु गठन जूगु सुगतपुर विहार पुन्ही गुठीयात थ्व चंगु २०३८ साल माघ पुन्ही खुन्हु “सुगतपुर विहार दायक परिषद्” नामकरण याना संशोधन जुल । संशोधन कथंया कार्यकारिणी सदस्यत थुक्थं खः—

अध्यक्ष श्री संघरतन शाकय, उपाध्यक्ष श्री गजरत्न शाकय, सचिव श्री बोधिरत्न शाकय । सदस्यपि—श्री खेमराज शाकय, श्रीमती इन्द्रमाया शाकय, श्री तेजबहादुर शाकय, श्रीमती मोहनमाया शाकय, श्रीमती नानिमाया रडिजत, श्रीमती पद्मकुमारी मानन्धर, श्रीमती वाँलानानी डंगोल, श्रीमती बसुन्धरा मानन्धर, श्री बीरबहादुर शाकय ।

थ्वहे पुनर्गठनया नाप नाप समावेश जूगु नियमय् “५०००।— वा उल्लिमयाक खर्च यानाः विहारया रक्षा तथा प्रगति याम्हसित थुगु विहारया दायक परिषद्या संरक्षक सदस्यता प्राप्त ज्वो” धैगु नियमानुसार श्री रत्नदेव

शाकयं थः दिवंगत श्रीमती आशामाया शाकयया पुण्यस्मृतिस न्यादोलं मयाक खर्च यानाः आवास दय्का भिक्षु संघे प्रदान याना विज्यागु दुगुर्लिं वसपोलयात संरक्षक सदस्यता प्रदान यायगु निर्णय यागु दु ।

लुम्बिनी अञ्चलया बौद्ध गतिविधि

बुटवले चंगु पद्मचेत्य विहारे नीखुम्ह उपासक उपासिका पिनिगु अनुरोधकथं भिक्षु चुन्द महास्थविर चवधिस च्वना विज्यागुर्लिं ज्ञानमाला भजन व धर्मदेशना, सहित गुंला लच्छियंकं न्ह्याइपुक धार्मिक कार्यक्रम संचार जूगु समाचार दु । २६ म्हेसितं माःगु भोजन आदिया व्यवस्था याना दीगु दु ।

सलाक दान

पाल्पा ताम्सेने च्वना भिक्षुपिसं तःधंगु योगदान याना विज्यागु दु । आनन्द विहारे भिक्षु शाकयानन्द व श्रामणेर सम्यक्ज्योति च्वना विज्यागु दु । वसपोलपि निम्हसिनं गुंला लच्छियंकं धर्मदेशना याना विज्यागु समाचार दु । आनन्द विहारे व होलन्दी विहारे च्वना विज्यापि भिक्षुपिन्त निम्न व्यक्तिपिनियाखे सदां सलाक दान विया चंगु दु—

मोतिकाजी शाकय भीमसेन टोल, चक्रमान बज्राचार्य भीमसेन टोल, दिलबहादुर बज्राचार्य सिलखान टोल, हिराबहादुर बज्राचार्य मखन टोल, जुठेलाल बज्राचार्य असन टोल, सन्तलाल बज्राचार्य सिलखान टोल, प्रेममान शाकय भीमसेन टोल, दशरथमुनि शाकय मखन टोल, होमराज शाकय बसन्तपुर, दानराज शाकय मखन टोल, पुष्पराज शाकय भगवती टोल, जितबहादुर महजंत सिलखान टोल, सुधी सन्तलक्ष्मी शाकय नहरे पीपल ।

न्हूगु प्रकाशन

बुद्ध-धर्म

अनु० - अ० धर्मवती

प्रकाशक - धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठी
द्वितीय संस्करण; पेज २६; मू. २/-

बौद्ध परियति शिक्षाया लागी थ्व सफू हाकनं पिथंगु खः। थुकी मजिस्ट्रम निकायलय् च्वंगु निपु बाखंत न्हूथना तःगु दु। निगण्डनाथ पुत्र (महावीर) या निम्ह शिष्यपिं, उपालि महाजन व अभ्य राजकुमार, तथागत-यायाय् वयाः वादविवाद याःवःगु खे व लिपा अपि निम्हं बुद्ध धर्मय् दुहाँवंगु बाच्वं थ्व सफूती दु। व्यक्तिगत विचाः स्वतन्त्रतायात बुद्धया मान्यता व बुद्धया उपदेश बीगु तरिका थ्व सफू द्वनक्ति सोके के।

रसवाहिनी

लङ्घादीपुष्पति कवा; प्रथम भाग

अनु० - अ० सुशीला

प्रथम संस्करण; पेज १३२

श्रीलंका व मेमेगु बौद्ध देशय् तस्सकं यथ्का तःगु बाखंया संग्रह खः रसवाहिनी। थ्व न्हापांगु भागय् थुजोगु २० पु रसं जागु बाखंत दु। सफू नेपाल बौद्ध परियति शिक्षाय् दुथयाका तःगु खः, तर अय्सां साधारण बीद्विपिन्त नं थ्व सफूया बाखं उलि हे न्हापु ज्वी, उलि हे ज्ञान बद्धक ज्वी। छुं बाखंतला तस्सकं हे मार्मिक जू, विशेष यानाः अद्वा सुमनाया बाखं त्या: खाय् बह जू। खास यानाः हरेक बाखनय् ज्ञानबद्धक श्लोकत नं वियातःगु तस्सकं हे ज्याय् ख्यले जू।

आनन्दकुटी प्रव्रज्या

६।६।२०३९ स्वप्रस्तुस्थित आनन्दकुटी विहारे श्रीलंकां महाबोधि सोसाइटीया प्रमुख व सांचि विहाराधिपति पूज्य पञ्जातिस्स महानायक स्थविरया उपाध्यापत्वे निम्ह कुलपुत्रपिं प्रव्रजित जुल। निम्हसिगु नां प्रज्ञासूर्ति व धर्म सूर्ति आमणेर जुल।

उक्त समारोहस हेदिगल पञ्जातिस्स महानायक स्थविरं धैविज्यात, “थौं बुद्धशासन चिरस्थायी यायत कुल-पुत्रपिं प्रव्रजित यायगु मंगल समारोह जुया च्वन। बुद्धधर्म अखण्डरूपं चले जुया च्वंगु भिक्षुपिं देच्वंगुर्णिल हे खः। उंकिं प्रव्रज्या समारोह छगू उत्तमगु मंगल उत्सव खः।”

वसपोलं धैविज्यात, “अशोक महाराजं द४ द्व चेत्य आदि दय्कल नं बुद्ध धर्मया अंश पावे मजु धंगु खे थः गुरु मोगलिपुत्त तिस्स महास्थविरपाखे न्यनाः दुःख ताम्ह जुजुं हाकनं न्यन—छुयात धाःसा अंश पावे ज्वीले ?

“मोगलिपुत्त तिस्स महास्थविरं धैविज्यात थः काय् म्हायर्पिं बुद्ध शासने प्रव्रजितयाना शुद्धगु धर्म प्रचार याय् फुसा, बहुजनहित व सुख ज्वीगु ज्ञान प्रचार याय् फुसा बुद्ध शासनया अंश पावे ज्वीले।

“युलि खे न्यनाः अशोक जुजुं थः काय् महेन्द्र व म्हाय् संघमित्ता निम्हं भिक्षु भिक्षुणी याना लंकाय् छोया धर्म प्रचारयागु खः। बुद्धधर्म लंकाय् दुहाँवसेलि लंका देशया संस्कृति व मनूत सम्भ जुल।”

निम्ह श्रामणेरपिन्त लंकाय् छोइहल धाःसा व्वकेगु न्यगु आदिनं फुकं वसपोलं जिम्माक्या बिइ धंगु वचन विया विज्यात।

अन्तय् प्यन्हु आनन्दकुटी विहारे च्वनाया श्रीलंका नं लोमन। थन च्वर्पिं भिक्षुपिं नाप थःगु मातृ भाषा सिहलीं

खेल्हाय दुगु व मागु तक सेवा संस्कार यागुलि थःगु विहार थे च्वन। थनया वातावरण न लंकाया विहार थे च्वन। नेपाःया थेरवाद धर्मया केन्द्र जुया च्वंगु आनन्दकुटी विहार उत्तरोत्तर उन्नति ज्वीमा धकाः भिं तुना बिज्यात नापं उपासक उपासिकापिसं विहारया रक्षा यायगु कर्तव्य खः धैबिज्यात।

प्रवज्या समारोहया न्हापां पूज्य हेडिगल पञ्जानिस्समहानायक महास्थविरया स्वागत याय धुनेवं मिक्षु अमृतानन्द महास्थविरं प्रवज्याया महत्वयाबारे व्याख्या याना बिज्यात वसपोनं धैबिज्यात—“देवलोक-सिकं मनुष्यलोक उत्तम। छायधाःसा मनुष्यलोके महापुरुषत जन्म कथाये उन्नति व विकास यायज्यू। देवलोके छुं हे उन्नति याय जज्यू। उदाहरण्या लागि होटलया उपमा बो। होटले सावक नया सुंक च्वंच्वने थे खः। नजक नया सुंक च्वनेगु जीवन पशु जीवन समान खः धकाः बुद्धं धैबिज्यागु खे उत्तेष याय वह जू। बुद्धये जार्पि महापुरुषत मनू हे जक ज्वी फु।

“प्रवजित ज्वीगु धैगु न्हाम्ह न ज्वीफं मखु। पूर्व संस्कार बाँलाय माः। अव थाकुगु जीवन खः। योग्यता न माः। खुत्यार्पि, कार्पि, अंगभार्पि, छवार्पि मिक्षु ज्वी मज्यू।”

वसपोलं धैबिज्यात, “मिक्षुपिनिगु जीवन उपासक-पिनि निर्भर खः। उपासकपिसं थःथःगु शद्वा व शक्ति अनुसार लच्छिया छम्ह निम्ह बा न्याम्ह मिक्षुपिन्त भोजन याकेगु बा सामान दान यायगु पुण्य कायं खः। अव छ्गू बुद्ध शासन चिरस्थायी यायत गृहस्थोपिनिगुपाखे ज्वी माःगु कर्तव्य खः। युकथं लय् छकः दान यायगुयात सलाक दान धाइ।”

सर्वज्ञ

भाद्र पुन्हीखुन्ह आनन्दकुटीइ कीर्तिपुरया न्हगु

ज्ञानमाला भजनं शुरु ज्गु पुण्य कार्यक्रमे मिक्षु सुबोधानन्द-महास्थविरपाखे त्रिरत्न गुण स्मरणं लिपा मिक्षु अमृतानन्द महास्थविरपाखे धर्म देशना जुल। वसपोलं धैबिज्यात, भगवान् बुद्धयात फुकं खे स्यूर्ह सर्वज्ञ धाइ। तर तथागतं अथे धाइपिन्त खण्डन याना बिज्यात। शाक्यमुनि बुद्ध्या विचार कर्थं न्हाबले फुकं स्यू धाःगु मखु। अव पञ्च-स्कन्धयाबारे फुकं खे स्यूम्ह व मनं विचाः याना तिनि खे थूम्ह सर्वज्ञ धाःगु खः। न्हाबले फुकं खे सोका च्वनेगु ज्यायखेले मदु।

बुद्धया सर्वज्ञत्वयाबारे व्याख्या याना धैबिज्यात, “अनाथपिण्डकया न्हाय द्यम्ह थः हे पासा अबोद्ध्या काय्यात फोंबोबले बोगु इच्छा मदुगु खे तथागतयात कंबले वसपोलं धैबिज्यात बिया छोसां ज्यू, छाय धाःसा वयापाखे व छे शान्ति दे, इमि हृःय परिवर्तनं ज्वी, अज्ञानता मदया व छे तुयू जः दे।

“बःधुल्ल मल्ल सेनापति थः कला मल्लिकायात मचा मदुम्ह धकाः थःछे छोया ध्यूबले व मिसां बुद्ध्यायाय वना अव खे कना विदा काःवन। अले बुद्धं धैबिज्यात मल्लिका थःछे मवंसे मातयायाय हे लिहाँहुँ, छाय धाःसा वया मचा दंतिनिगु खे बुद्धं मनं विचाः याना सीका बिज्यात।”

न्हने परित्राण पाठं लिपा मिक्षु तालीम केन्द्रे च्वर्पि शामणेर कोण्डज व धम्मिक निम्हसिनं धर्मदेशना याना बिज्यात।

उखुनु सकसितं जलपान भोजन त्रिशूलीवासी श्री बोधिरत्न शाक्यपाखे सम्पन्न जुल।

आनन्दकुटीया बौद्ध गतिविधि

शनिवारपर्ति मिक्षु कुमार काशयपया निर्देशने सुथे ६। ३० बजेनिसे घौछि ध्यान अभ्यास यायगु।

७।३० वजे बुढपूजा व भिक्षु अमृतानन्द महास्थ-
विरयापाँखे धर्मदेशना ज्वीगु दु ।

अनाला लच्छयंकं ७।३० बजे बुद्धकालीन
समाजयावारे भिक्षु अमृतानन्द महास्थविरपात्रे अध्यापन
कथं धर्मदेशना जुया च्वंगु दु ।

लय छकः धैर्ये पिनेपिने न स्वयम्भू ज्ञानमाला
भजन सहितं बुद्धपूजा याःवनेगु रवसा रवया चंगु समाचार
दु ।

३०, ३५ दॅ न्हापायागु समाचार

आनन्दकुटी दानशाला, श्रीलंका चंत्य व बुद्धविहार
दयकेत चन्दा व्यर्पि दातापि—

भिक्षु संघयापाचे	७९१९५
नारद मवास्थविर	७१०६
धर्मालोक स्वविर	८९९१००
भिक्षु सुबोधानन्द	२२१५०
भिक्षु बुद्धबोध	७१०६
भिक्षु प्रज्ञारशन	१३१००
पूर्णमान उपासक तेबहाः	५६८१२४
लोकरत्न उपासक	६५१४१
सुमंगल विहार	४०१८७
अनगारिका कलणा	२१००
" सुदिता	११५०
" धर्मयालि	५१००
" धर्मानन्दी	२०६१००
" धर्मचारी	१०१००
" शिलाचारी	५१००
" विरती	२१००
" विशाखा	२६०११००
" संघिता	२१५०

"	महानन्दी	५।००
"	थलनन्दी	५।००
"	पारमी	९।७।००
"	विमोक्षा	२।००
"	ब्रह्मानन्दी	२।००
"	भिस्केवीनिसे आनन्दकुटी तक बुद्ध- मूर्ति हयत खर्च लोकरत्नपाखे	९।६।००
साहु भाइ मानन्धर विजुलि मत तम्ह		
देवदास, बलम्बु		५।००
पांद, बलम्बु		१।००
लाल, बलम्बु		५।००
चूलपंथ श्रामणेर		१।००
कृष्णमाया भोंत		५।००
ज्यानमाया		५।००
सानुकाजी स्वयम्भू		३।००
बीरमान (ज्ञानसागर) दल्लो		५।००
प्राजमाया दल्लो		५।००
कृष्णकुमारी		३।००
द्रव्यधर तुंछे		२।५।००
कृष्णसुन्दर		१।०।००
इन्द्रमान मानन्धर क्षेत्रपाटी		३।५।०
बाटुलिनानि क्षेत्रपाटी		२।५।०।००
मोति थेष्ट क्षेत्रपाटी		१।०।००
दीपनरसि थंबहि		६।४।००
उत्तमनरसि थंबहि		९।५।०
चन्द्रलक्ष्मी थंहिति		२।५।००
द्वारिकादास थंहिति		५।००
ज्ञानदेवी नःघ		१।०।००
दानरत्न नःघ		५।००
जगतरत्न धिद्धिमि तेलाछि		५।९।००
बुद्धिरत्न		९।०।००
अथ लोकरत्नपाखे प्राप्त ज्यगु सूचि खः । क्रमशः		

बनेपा भिक्षु तालिम केन्द्रयात सहयोग

श्री सत्यनारायण मानन्धर वटु बाःया नामं रु. २००।—
स्वां छपुगणेशो स्व० रत्नबहादुर मालीया

पुण्यस्मृतिसं रु. १०१।—

श्री लोकरत्न उपासक मासंगलिली रु. २०१।—
नारं फोसि १, कसौरि १, तसला १, द्वा छपा व चतं
दान याना दिल ।

श्री कृष्णबहादुर पांगा रु. १०१।—

भिक्षु कोर्तिज्योति न. को. मण्डप विहार
रु. १०१।—

ध्यानकुटी दायक सभाया कोषाध्यन श्री धर्मवन्द्र शाक्य-
पाखे ध्यानकुटी दायक सभाया रु. ५००।—

भिक्षु तालिम केन्द्रयात श्रद्धापूर्वकं आर्थिक सहयोग
विया दीर्घ सकल महानुभावांपत युगु पुण्यं स्वास्थ्यलाभ
जुशा जीवन सुखमय व मंगलमय उच्चीमा धकाः तालिम
केन्द्र्या अध्यक्ष भिक्षु अश्वघोषं मंगल कामना व कृतज्ञता
ज्ञापन याना विज्यागु दु । मेमेपिसं नं यःयःगु जन्मदिवा
उपलक्षे, दिवंगत जूपि जहान परिवारविनि पुण्यस्मृतिस
अथवा यःयःगु श्रद्धा चित्तं बनेपा भिक्षु तालिम केन्द्रे
चर्चिं श्रामणेरपिन्त सहयोग वियादी व विज्याइ धंगु नं
अनुरोध यागु दु ।

भिक्षु अश्वघोष नापलाय् माःसा पुन्ही न्हो
आनन्दकुटी विहारे सुये वहनि अथवा टेलिफोन १४४२०

धर्मकीर्ति फोन १४४९५ न्हने जक

बनेपा ध्यानकुटी फोन २४४; ०६ ट्रॅक कल नं

भिक्षु तालिम केन्द्र बनेपाय् सरेजुल

छुं कारणवश संघारामे चर्चिं श्रामणेरपि बनेपा
ध्यानकुटी विहारे सरेजुल । यनया नां बनेपा भिक्षु तालिम
केन्द्र जुल ।

भिक्षु तालिम केन्द्रया स्वास्थ्य सेवा

बनेपा भिक्षु तालीम केन्द्र ध्यानकुटी चर्चिं
श्रामणेरपिनि निशुल्क रूपं स्वास्थ्य सेवा यायत बनेपा
क्षत्रीय रेडक्सया उपाध्यक्ष श्री कान्द्याभाइ वैद्यं वचन जक
विया दीगु मखु रु. स्वसः प्यसःया वासः दुगु प्राथमिक
उपचारया बाकस २ विया दिल । वय्कः नं ध्यानकुटी
ध्यानसिविर चलेजूबले नं निशुल्क स्वास्थ्य सेवा याना दीगु
लुमंके बहजू ।

अये हे संघारामे श्रामणेरपि दुबले नं येै कमलाछि
चर्चिंह श्री केशवानन्द वैद्यं श्रामणेरपिन्त निशुल्क स्वास्थ्य
सेवा याना आवश्यकगु वासः नं निशुल्क विया दीगु दु ।

लःया टचांकि दान

दिवंगत पिता धर्ममान ताम्राकार व माता चन्द्र-
मायापिनि पुण्यस्मृतिसं संघाराम विहारयात ६०० ग्यालून
न्हांगु रु. ४०००। तुक लःया टचांकि दय्का श्रीमती
धर्मदेवी तुलाधरं असन बालकुमारी दान याना दीगु दु ।
बुढ सम्बत् २५२६ बैशाख २५ गते २०३९ ।

अनुदान

ध्यानकुटी दायक सभां बनेपा भिक्षु तालीम केन्द्र-
यात रु. २०००।— अनुदान स्वरूप प्रदान यागु दु ।

शोकसभा

बुटवली पद्मचंत्य विहारे नं देवाचारी अनगारिकाया
आयोजनाय् पूज्य ध्यानगुरु बर्मधा महासो सयादो दिवंगत
जुया विज्यागुलि शोकसभा जूगु दु । अये हे शोकसभा
विहारे व सुमंगल विहारे नं शोकसभा याना अद्वंजलि
अर्पण यागु समाचार दु ।